

Marloes Harkema

Nu is nog zo zonder jou

Inhoud

Liefste,	4
één	
Weet je nog, lief?	8
Leven met zonder jou	10
Verwerken	11
Weduwe	13
Geestelijk in orde	14
Rauw	16
Kleine Kapitein	18
Lijnen van verwantschap	20
Stilstaan gaat mij snel genoeg	24
Liefde voor gevorderden	26
twee	
Ik zie er zo sterk uit	30
Ik wil niet putten uit herinnering	32
Omgaan met gestorvenen	33
Alleen	36
Het diepste punt	37
Ontreddering	38
Rouwlichaam	39
Waag het niet	42
Als een feniks uit de as	43
Voor het slapen gaan	45

drie

Uiterwaarden	48
Bioloog in kwetsbaar rouwgebied	49
Trouwen	51
Zorgeloosheid	54
Jonge Weduwen Wandelen	56
Lotgenoten	58
Praten over rouw	59
Ik wil niet verder	65
Loslaten	68
Handleiding 'Omgaan met een Jonge Weduwe'	70

vier

Intimiteit	76
Liefhebben	80
Rouwruimte op de werkvloer	82
Het lukt me niet	87
Verloren	89
Full Catastrophe Living	92

vijf

Bij mezelf gaan wonen	96
Wiebelend op een randje	98
Rouw maar lang en goed	100
Wat hielp	102
Niets houdt meer haar adem in	106
Woord van dank	109

één

Leven met zonder jou

Nu jij er niet meer bent, gaat in mij alles over jou. Buitensporig veel meer dan toen je nog leefde. De stad, de straat, de uiterwaarden: mijnenvelden van herinneringen. Mijn lichaam ademt jou. Mijn gedachten waarin je meestal huist. Jouw eerdere aanrakingen als onverhoedse herkenningspunten gegrift in mijn huid. Ik praat met je, ik schrijf naar je. Waar je ooit een scherp omljnd deel van mijn leven was door een ruimte, plaats en tijd, daar ben je nu onophoudelijk bij mij. Paradoxaal genoeg maakt dat ontastbare je overal. Zelfs waar je nooit was, daar mis ik je nu ineens.

Soms wordt het me te veel. Maar meestal ben je me er veel te weinig.

Verwerken

Verwerken is het uur dat ik wakker lig voor ik in slaap val. Als ik denk aan slapen op jouw schouder, jouw lijf naast me in bed. Verwerken is als ik denk aan het ziekenhuis en de blik in je ogen. Denkend aan het telefoongesprek waarin je me vertelt dat je uitbehandeld bent. Aan de dag dat we hoorden dat je kanker hebt.

Verwerken is als ik flarden van doktersgesprekken in mijn hoofd hoor. De ziekenhuisgangen voor me zie. Als ik denk aan ons bed op zolder. Jouw graf tussen de oude bomen. Verwerken is als ik in de winkel ons lievelingseten zie staan. Als ik zie hoe een vrouw haar vriend een kus geeft. Het ruiken van een chemisch luchtje dat lijkt op chemokuren. De verschillende infusen en naalden in jouw lijf weer voor me zien.

Verwerken is jouw boeken ordenen in mijn kast. Als ik de trap oploop en ineens beseft hoe weg je bent. Wanneer ik door de uiterwaarden slenter en denk aan onze laatste dagen. Verwerken is als ik beseft dat ik nog lang niet in staat ben om te werken. Het is als ik uitgeput huil op iemands schouder. Als ik denk aan mijn wanhoop, mijn instorting.

Verwerken is jouw e-mails teruglezen. Het is de pijn weer voelen van toen we uit elkaar gingen en onze relatie stopten. Verwerken is denken aan de opluchting toen wij, na maanden uitputting en twijfel, weer voor elkaar kozen.